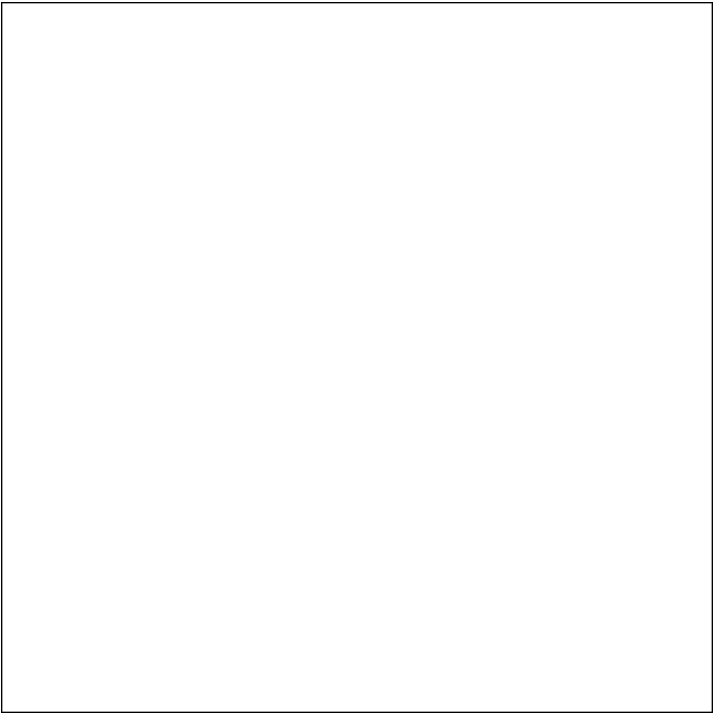

(uten bilder)

Nina Orange ✎
Wiehan de Jager 📧
Anu Gill 📧
panjabi 😊
niva 4 📖

ਜੇ ਵਸੀ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਜਿਹਾ

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Skrevet av: Nina Orange
Illustrert av: Wiehan de Jager
Oversatt av: Anu Gill

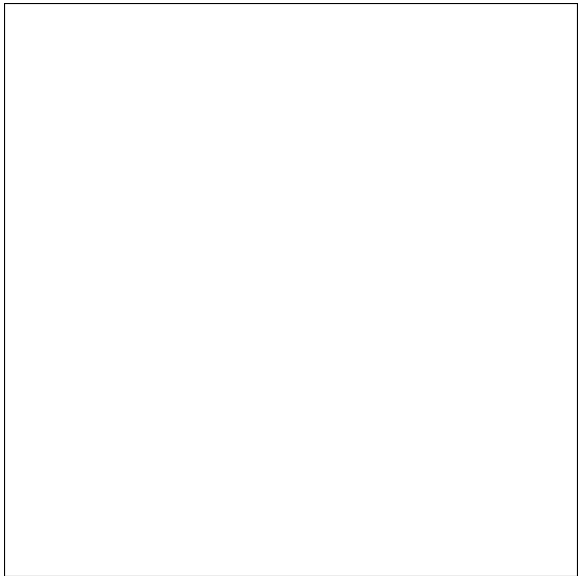
Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens. <https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

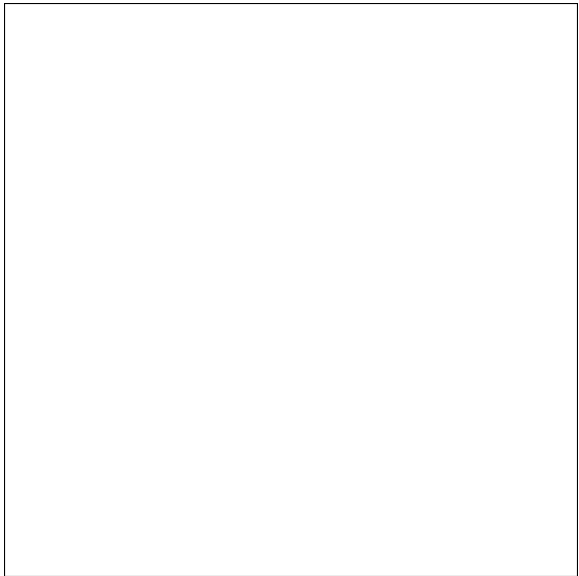

ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਦਾਦੀ ਨੇ ਵੁਸੀ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ, “ਵੁਸੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਅੰਡਾ ਦੇ ਆ। ਉਹ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।”

ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਘੜ ਕੇ ਵੇਖਦੇ ਮਿਲੇ।
ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਵਸੀ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ। ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

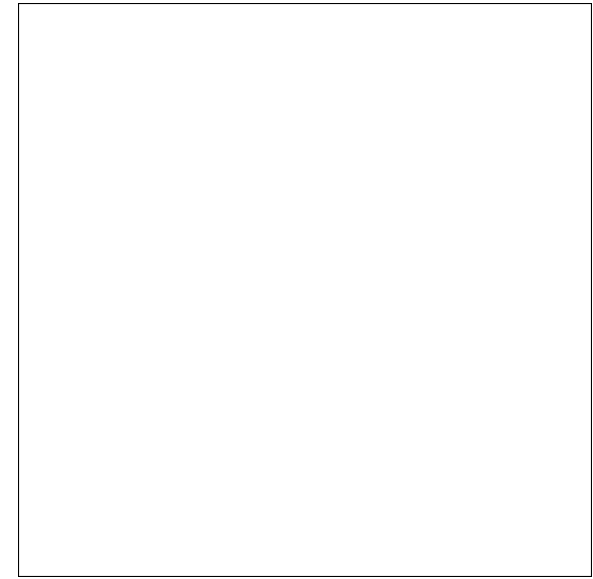

ਵਸੀ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਸੋਚਿਆ, 'ਮੇਰਾ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,' 'ਵਸੀ ਮੇਰੇ
ਭਰਾ, ਮੈਂ ਸੁਚੱਜੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖਾਣੇ ਪਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੈਂ ਕੇਕ ਬਾਰੇ ਵੀ
ਪਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੈਂ ਸੁਖ ਸੁਹਾਗੇ ਹੋਵਾਂ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂ।' ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ 'ਮੈਂ ਕੇਕ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੈਂ ਕੇਕ ਬਾਰੇ ਵੀ
ਪਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂ, ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂ।' ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

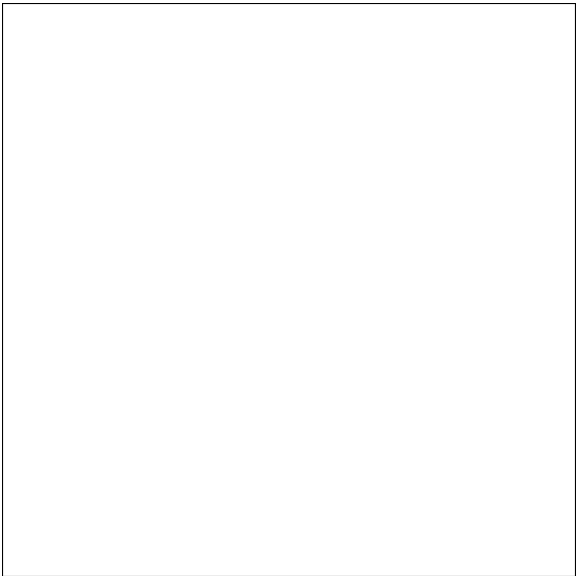

“ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?” ਵੁਸੀ ਰੋਇਆ। “ਉਹ ਅੰਡਾ ਕੇਕ ਲਈ ਸੀ। ਕੇਕ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੀ ਕਹੇਗੀ ਜੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਕ ਨਾ ਹੋਇਆ?”

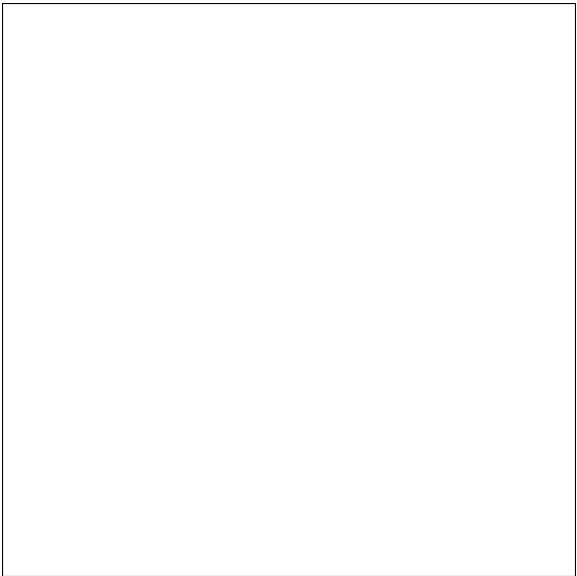

“ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?” ਵੁਸੀ ਰੋਇਆ। “ਗਾਂ ਜੋ ਭੱਜ ਗਈ ਤੋਹਫਾ ਸੀ, ਬਿਲਡਰਾਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਦੇ ਬਦਲੇ। ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੋਟੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਕ ਲਈ ਅੰਡਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਕ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਅੰਡਾ, ਕੋਈ ਕੇਕ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੋਹਫਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਨੇ ਵੱਸੀ ਕੁੰ ਛੇੜਨ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਪੀਨਿਆ। "ਅਸੀਂ ਕੇਰ ਨਾਲ ਮਦਦ
ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਇਹ ਤੇਰੀ ਡੇਢ ਲਈ ਸੋਟੀ ਹੈ," ਉਹ ਦਿਖਾ ਕੇ ਕਹਿ ਗਏ।
ਅਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

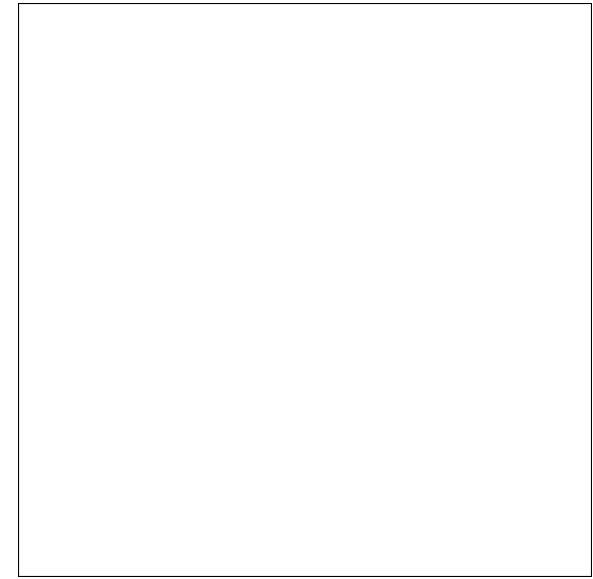

ਪਰ ਗਾਂਠ ਦੇ ਖਾਂਡੇ ਸੁੱਕੇ ਸਮੇਂ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਖਾਣੇ ਸਮੇਂ ਗਈ।
ਅਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਪਣੀ ਡੇਢ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ
ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ।

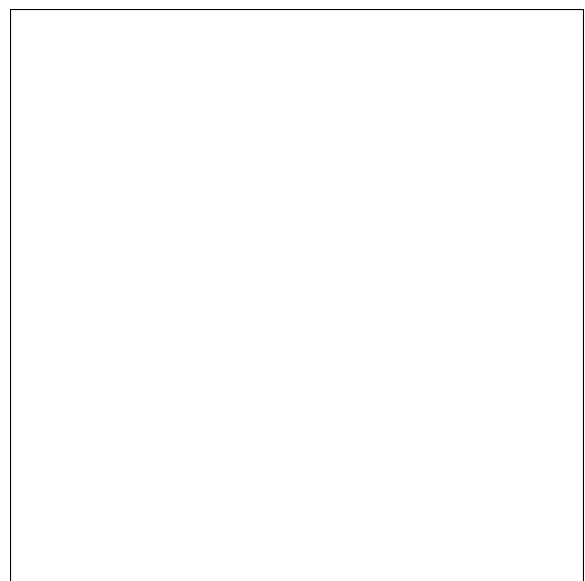

ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਮਿਲੇ। “ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੋਟੀ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?” ਇੱਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਰ ਸੋਟੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਈ।

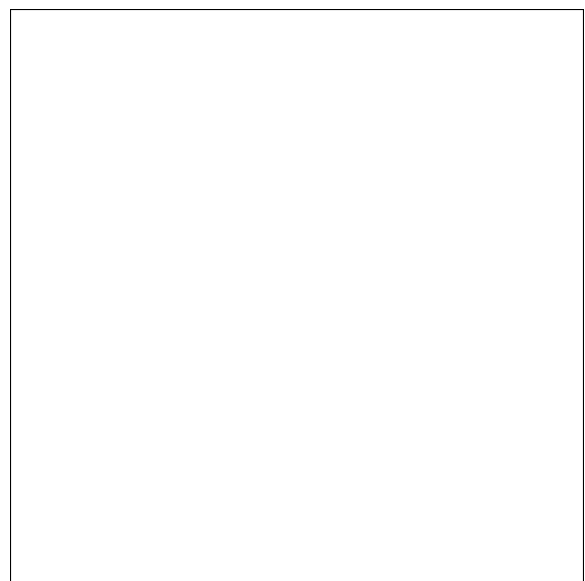

ਗਾਂ ਨੇ ਲਾਲਚੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਮੰਨਿਆ। ਕਿਸਾਨ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਗਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਲਈ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੁਸੀ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੁਸੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

“ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?” ਵਸੀਰੋ ਇਆ। “ਉਹ ਸੋਟੀ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਆਈ ਤੇਹਦਾ ਸੀ।
 ਫੜ ਤੇੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਰ ਆਈ
 ਆੜਾ ਤੇੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਰ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਆਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਆੜਾ,
 ਕੋਈ ਕੇਰ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੇਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੀ ਕਰੇਗੀ?”

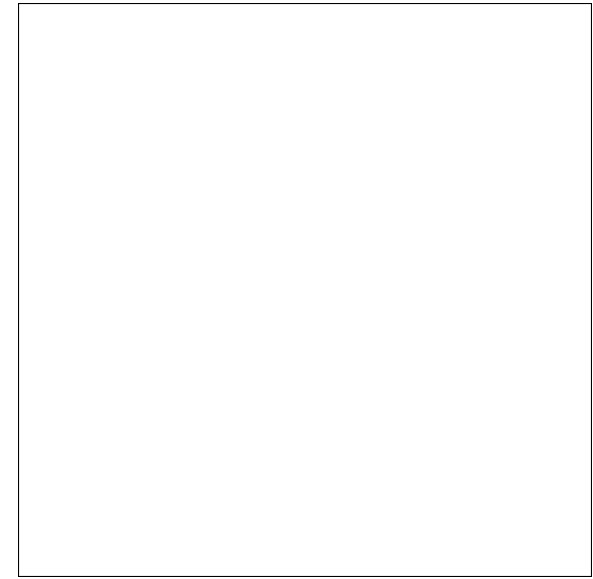

“ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ?” ਵਸੀਰੋ ਇਆ। “ਉਹ ਆਹ-ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਆਈ ਤੇਹਦਾ
 ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਹ-ਹੁਣ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੜ ਤੇੜ
 ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੋਟੀ ਤੇੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫੜ ਤੇੜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੀ ਦਿੱਤੀ
 ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੇਰ ਆਈ ਆੜਾ ਤੇੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੇਰ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦੇ
 ਵਿਆਹ ਆਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਆੜਾ, ਕੋਈ ਕੇਰ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੇਹਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
 ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਕੀ ਕਰੇਗੀ?”

ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੇ ਸੋਟੀ ਤੋੜਨ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਮੰਨਿਆ। “ਅਸੀਂ ਕੇਕ ਨਾਲ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਪਰ ਇਹ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਹੈ,” ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੁਸੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਵੁਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਗਾਂ ਮਿਲੇ। “ਕੀ ਸੁਆਦੀ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?” ਗਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਰ ਘਾਹ-ਫੂਸ ਇੰਨ੍ਹੀ ਸਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਗਾਂ ਸਾਰੀ ਖਾ ਗਈ!